

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2019 r.
poz. 1317, z 2020
r. poz. 782.

U S T A W A

z dnia 16 września 2011 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 16 pkt 43 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125 i 534).

2. W przypadku wystąpienia powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie, gdy środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów:

- 1) wykaz gmin lub miejscowości uszkodzonych w wyniku wystąpienia powodzi, na terenie których stosuje się szczególne rozwiązania określone w ustawie,
- 2) rodzaj stosowanych rozwiązań – w zakresie określonym w rozdziale 2,
- 3) w przypadku rozwiązań określonych w art. 5–7, art. 10–19, art. 23, art. 26–29, art. 33 i art. 36 – warunki lub okres ich stosowania lub termin na dokonanie określonych czynności, nie dłuższy niż 12 miesięcy

– kierując się zakresem niezbędnej do udzielenia pomocy, uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

3. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa,

warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.

4. Po wydaniu przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, w celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, Prezes Rady Ministrów może dokonywać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając przeznaczenie środków publicznych na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów części wnioskujących o dokonanie przeniesień.

Art. 2. Użyte w ustawie określenie „poszkodowany” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych lub utraciły, chociażby czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu.

Art. 3. 1. Finansowanie szczególnych rozwiązań określonych ustawą następuje z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. W roku budżetowym, w którym wystąpiła powódź, minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć rezerwę celową z przeznaczeniem na sfinansowanie usuwania skutków powodzi i przenieść do tej rezerwy kwoty planowanych wydatków budżetowych zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869), z tym że wymogu uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 177 ust. 6 tej ustawy, nie stosuje się.

3. Do podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się terminu, o którym mowa w art. 154 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 4. 1. Łączna wartość pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy w celu naprawienia szkód powstałych w wyniku wystąpienia powodzi nie może przekroczyć wartości szkód materialnych poniesionych przez beneficjenta pomocy na skutek powodzi, w związku z którą zostało wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, pomniejszonej o wartość uzyskanego odszkodowania.

2. Beneficjent pomocy jest obowiązany do zwrotu, zgodnie z ust. 9 i 10, uzyskanej pomocy publicznej, w wysokości, w jakiej przekracza wartość poniesionych szkód obliczoną zgodnie z ust. 1.

3. Podmiot ubiegający się o pomoc publiczną składa wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenie o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, niezwłocznie po ich ustaleniu. W oświadczeniu podaje się także informację o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informację o numerze w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot takie numery posiada.

4. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjent pomocy składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wartości tej pomocy, w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania. Do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające wartość uzyskanej pomocy publicznej, o ile zgodnie z odrębnymi przepisami takie dokumenty są wydawane.

5. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjentowi pomocy, który nie zawarł umowy ubezpieczenia, pomniejsza się przyznaną pomoc o 10%.

6. Podmiot udzielający pomocy publicznej składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, informację na temat udzielonej pomocy w terminie 14 dni od dnia jej udzielenia.

7. W przypadku uzyskania odszkodowania na pokrycie szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, beneficjent pomocy niezwłocznie składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wysokości uzyskanego odszkodowania.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, 4 i 7, składa się za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego.

9. Wojewoda dokonuje sprawdzenia, czy uzyskana przez beneficjenta pomoc publiczna nie przekracza wartości szkód materialnych określonej w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, obliczonej zgodnie z ust. 1. W przypadku stwierdzenia przekroczenia, wojewoda zawiadamia beneficjenta pomocy o wysokości kwoty

przekroczenia, wskazując rachunek bankowy, na który dokonuje się wpłaty tej kwoty w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

10. W przypadku niedokonania zwrotu pomocy zgodnie z ust. 9, wojewoda wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu oraz rachunek bankowy, na który dokonuje się zwrotu. Przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018) stosuje się odpowiednio.

11. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 10 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

12. Środki zwrócone przez beneficjenta pomocy stanowią dochód budżetu państwa.

13. Przepisy ust. 1–12 stosuje się odpowiednio do poszkodowanych pracodawców, którzy uzyskali na podstawie niniejszej ustawy pomoc niebędącą pomocą publiczną.

Rozdział 2

Szczególne rozwiązania, które mogą być stosowane w przypadku wystąpienia powodzi

Art. 5. 1. Rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.¹⁾), poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może otrzymać jednorazowy zasiłek powodziowy w kwocie do 2 tys. zł, zwany dalej „zasiłkiem”.

2. Zasiłek jest przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, i nie podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.

3. Zasiłek jest przyznawany na wniosek rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1693, 2192, 2245, 2354 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 271, 730 i 752.

terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania.

4. Decyzję o przyznaniu zasiłku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku do organu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza oświadczenie, że w wyniku powodzi doznał szkody majątkowej wraz z określeniem jej wartości, nie ubiegał się o zasiłek na terenie innej gminy oraz że wyraża zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku. Oświadczenie jest składane pod rygorem poniesienia odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

6. Zasiłek jest wypłacany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku, w wysokości:

- 1) równej wartości szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli nie przekracza 2 tys. zł;
- 2) 2 tys. zł, jeżeli wartość szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jest równa bądź wyższa niż 2 tys. zł.

7. Organ wypłacający zasiłek po jego wypłacie dokonuje weryfikacji prawdziwości danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli w wyniku weryfikacji ustalono, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, która otrzymała zasiłek, nie poniosła szkody w wyniku wystąpienia powodzi, organ wypłacający zasiłek wydaje decyzję o jego zwrocie, określając termin jego zwrotu nie krótszy niż 7 dni. Do zwrotu zasiłku stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku oraz wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany zasiłek, oraz potrzebę określenia treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, a także mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego

wypłacania zasiłku poszkodowanym oraz skuteczności zwrotu nienależnie uzyskanego zasiłku.

9. Przyznawanie i wypłacanie zasiłku należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę.

Art. 6. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do zbywania na rzecz poszkodowanych będących osobami fizycznymi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego, przeznaczonych na cele mieszkaniowe w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku – w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, lub dla których została wydana decyzja o warunkach zabudowy i ustalająca przeznaczenie nieruchomości na cele mieszkaniowe, zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 270, 492 i 801).

2. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w przypadku budowy urządzeń infrastruktury technicznej nie stosuje się przepisów działu III rozdziału 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 7. Na wniosek gminy składany w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zbywanie nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych następuje w trybie bezprzetargowym.

Art. 8. 1. Faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy.

2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu

powodzi lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

5. Pracodawca może powierzyć pracownikowi wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikająca z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków powodzi u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę na podstawie stosunku służbowego.

Art. 9. W przypadku zniszczenia na skutek powodzi dokumentów niezbędnych do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych lub zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się:

- 1) wszelkie dokumenty oraz zeznania świadków pozwalające na udowodnienie okresów zatrudnienia (ubezpieczenia) oraz czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, macierzyństwa lub sprawowania opieki;
- 2) wszelkie dokumenty pozwalające na udowodnienie wysokości ich podstawy wymiaru.

Art. 10. Środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być przeznaczone na cele związane z pomocą dla poszkodowanych zatrudnionych u pracodawcy, który utworzył fundusz, a także dla poszkodowanych zatrudnionych u innego pracodawcy w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 11. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mogą być przeznaczone na:

- 1) utrzymanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi miejsc pracy osób niepełnosprawnych;
- 2) odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej oraz przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą;

- 3) pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi;
- 4) usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych (finansowanie remontów, readaptacja oraz zakup sprzętu);
- 5) dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji”, do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na likwidację skutków powodzi w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych.

2. Cele określone w ust. 1 mogą zostać dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych maksymalnie do kwoty, która nie może być sfinansowana z innych źródeł.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania środków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 12. 1. Środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej „funduszem rehabilitacji”, mogą być przeznaczone na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu.

2. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć środki, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 ustawy o rehabilitacji, na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, przeznaczoną na usuwanie skutków powodzi dotyczących tych osób, w szczególności na zakup utraconego lub zniszczonego sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych lub na ograniczenie barier technicznych i architektonicznych powstałych na skutek powodzi.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1076, 1925, 2192 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 730 i 924.

3. Środki funduszu rehabilitacji, z wyłączeniem środków przeznaczonych na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, mogą być przeznaczone na ratowanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi warsztatów terapii zajęciowej prowadzonych przez dysponenta tego funduszu.

4. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć do 10% środków tego funduszu, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 i 5 ustawy o rehabilitacji, na przedsięwzięcia wspólne lub na bezzwrotną pomoc na usuwanie skutków powodzi u innego dysponenta funduszu rehabilitacji, który poniósł szkody na skutek powodzi.

5. Warunkiem przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji w sposób określony w ust. 1, 3 i 4 jest uzyskanie zgody dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

6. W przypadku niezyskania zgody, o której mowa w ust. 5, dysponent funduszu rehabilitacji jest obowiązany do dokonania wpłat, o których mowa w art. 33 ust. 4a ustawy o rehabilitacji.

7. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do dysponentów zakładowego funduszu aktywności.

Art. 13. Pożyczki przyznane przed wystąpieniem powodzi ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych:

- 1) osobom niepełnosprawnym na działalność gospodarczą lub rolniczą,
 - 2) zakładom pracy chronionej
- mogą być umarżane w całości lub w części, wraz z odsetkami, jeżeli w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty pożyczki.

Art. 14. 1. Organ udzielający pomocy, o której mowa w art. 12a, art. 26, art. 26d, art. 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji, albo pomocy, o której mowa w art. 12 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2007 r., może odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, jeżeli niemożność terminowego zwrotu pomocy jest skutkiem powodzi.

2. Jeżeli naruszenie warunków umowy, na podstawie której udzielono pomocy określonej w ust. 1, nastąpiło na skutek powodzi, to organ udzielający pomocy może nie żądać zwrotu pomocy, pod warunkiem niezwłocznego usunięcia

nieprawidłowości, i kontynuować realizację umowy lub odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu pomocy.

Art. 15. Podmioty zamierzające:

- 1) wystąpić o pomoc, o której mowa w art. 11 ust. 1,
 - 2) wykorzystać fundusz rehabilitacji w sposób określony w art. 12 ust. 1, 3 i 4,
 - 3) wystąpić o umorzenie, o którym mowa w art. 13,
 - 4) wystąpić o odroczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 1
- są obowiązane odpowiednio złożyć wnioski albo wystąpić o zgodę do dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 16. Za okresy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku, w którym wystąpiła powódź, refundacja, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, może być dokonywana w przypadku nieterminowego opłacenia składek podlegających refundacji, jeżeli uchybienie terminu płatności składek było skutkiem powodzi.

Art. 17. 1. Pożyczka, o której mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:

- 1) nastąpiła trwała lub czasowa przeszkoda w funkcjonowaniu instytucji szkoleniowej;
- 2) poszkodowany bezrobotny w okresie trwania powodzi nie mógł podjąć lub ukończyć szkolenia.

2. Umorzenia pożyczki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek pożyczkobiorcy złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy bez konieczności uzyskania opinii powiatowej rady rynku pracy.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1149, 1544, 1629, 1669, 2077, 2192, 2215, 2245, 2432 i 2435 oraz z 2019 r. poz. 60, 577, 622, 730, 743 i 986.

Art. 18. 1. Przyznane refundacje na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, lub środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom bezrobotnym, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Umorzenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje starosta na wniosek poszkodowanego złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 19. 1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 71 ustawy o promocji zatrudnienia.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie 1/30 wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, za każdy dzień przysługiwania.

3. Od świadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezaistnienia zawartych

w ustawie o promocji zatrudnienia ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.

5. Przepisu art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy o promocji zatrudnienia nie stosuje się, jeżeli niestawienie się przez poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie lub brak powiadomienia o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa w terminie 7 dni spowodowane było powodzią.

Art. 20. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

2. W przypadku gdy pracodawca nie dotrzyma warunku, o którym mowa w ust. 1, pomoc podlega wstrzymaniu od miesiąca, w którym nastąpiło niedotrzymanie warunku, w wysokości stanowiącej iloczyn przyznanej refundacji na jedną osobę i liczby zwolnionych pracowników.

Art. 21. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego

wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź. Przepis art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Starosta może zwracać organizatorowi robót publicznych, który przy pracach związanych z usuwaniem skutków powodzi zatrudnił skierowane poszkodowane osoby fizyczne, które osobiście i na własny rachunek prowadzą działalność w zakresie produkcji rolnej, w pozostającym w ich posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzące dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, oraz ich małżonków i pełnoletnich domowników przez okres do 12 miesięcy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, poniesione koszty na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych osób w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych skierowanych osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

3. Skierowanie do prac określonych w ust. 2 odbywa się pod warunkiem, że zniszczeniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30% gospodarstwa rolnego lub upraw działu specjalnego produkcji rolnej albo straty w hodowli prowadzonej w dziale specjalnym produkcji rolnej powstałe na skutek powodzi przekroczyły 30% hodowanych zwierząt.

4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.

5. Osoby, o których mowa w ust. 2, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie bezpośrednio przed zatrudnieniem przy wykonywaniu robót publicznych, mogą podlegać nadal temu ubezpieczeniu w okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia przy wykonywaniu robót publicznych, jeżeli złożą w Kasie

Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oświadczenie o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie.

Art. 22. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 18–21, są finansowane ze środków utworzonej na ten cel rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, jest tworzona w ramach posiadanych środków finansowych Funduszu Pracy, obejmujących bieżące przychody, w tym dotacje z budżetu państwa i pozostałości środków z okresów poprzednich.

Art. 23. 1. W przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:

- 1) czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w przypadku, o którym mowa w art. 8,
- 2) czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane powodzią,
- 3) wykonaną pracę, polegającą na ochronie zakładu pracy przed powodzią lub na usuwaniu skutków powodzi, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej

– pracodawca, który na skutek powodzi przejściowo zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie, może złożyć do właściwego marszałka województwa wniosek o udzielenie nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może podlegać wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, miesięcznie do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oświadczenie o braku własnych środków na wypłatę wynagrodzenia, określenie okresu, za który przysługuje

wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, podlegające zaspokojeniu z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwoty tego wynagrodzenia. Do wniosku załącza się wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu w ramach pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia pracownikom, pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu różnicę między kwotą otrzymaną z Funduszu a kwotą wypłaconą pracownikom w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania środków w ramach nieoprocentowanej pożyczki.

5. Zwrot pożyczki, o której mowa w ust. 1, następuje w dowolnym terminie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi na rachunek bankowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Termin pracodawca określa we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Do zwrotu pożyczki stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

6. Pracodawca może ubiegać się po dniu 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi o umorzenie pożyczki w całości lub w części na wniosek złożony do marszałka województwa. Pożyczka może zostać umorzona przez ministra właściwego do spraw pracy będącego dysponentem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, jeżeli:

- 1) pracodawca wykaże, że na skutek powodzi nastąpiło u niego pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności:
 - a) spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż lub zmniejszenie zamówień na usługi lub dostawy wytwarzanych towarów, w ciągu kolejnych 6 miesięcy w okresie od dnia otrzymania pożyczki do dnia złożenia wniosku o umorzenie w porównaniu z analogicznymi kolejnymi miesiącami w ciągu ostatnich dwóch lat lub
 - b) straty w środkach trwałych, które ograniczyły możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w porównaniu z okresem przed powodzi;
- 2) w postępowaniu egzekucyjnym stwierdzono, że przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności;

3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie odzyska się kwoty spłaty pożyczki przewyższającej wydatki egzekucyjne.

7. Dysponent Funduszu umarza pożyczkę z urzędu, jeżeli pracodawca, będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, który pobrał pożyczkę, zmarł.

8. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałków województw do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 6 zdanie drugie i ust. 7.

9. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1433 i 2192 oraz z 2019 r. poz. 622) kwota główna niespłaconego zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.

10. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, i wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, tryb ich składania i rozpatrywania, sposób przekazywania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokonywania wypłaty wynagrodzenia oraz szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwot przekazanych pracodawcy, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 24. Zmiany kwot przychodów i kosztów ujętych w planach finansowych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w zakresie wynikającym z niniejszej ustawy, w roku, w którym wystąpiła powódź, dokonuje się zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że nie jest wymagana opinia sejmowej komisji do spraw budżetu.

Art. 25. 1. Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego na skutek powodzi może, z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. poz. 690, z 2001 r. poz. 907, z 2009 r. poz. 545 oraz z 2010 r. poz. 996), dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki

bankowej, zaciągniętych przed wystąpieniem powodzi lub w jej trakcie na budowę, odtworzenie lub remont tego budynku lub lokalu.

2. Kredyt uzyskany na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi nie może zostać przeznaczony na spłatę kredytu lub pożyczki udzielanej ze środków publicznych lub z dopłatami do oprocentowania ze środków publicznych.

Art. 26. Na wniosek poszkodowanego, będącego kredytobiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1779 oraz z 2018 r. poz. 2529), którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, bank zawiesza spłatę kredytu wraz z odsetkami, bez względu na wysokość dochodu jego gospodarstwa domowego, na okres wskazany we wniosku, jednak nie dłuższy niż rok. Wniosek składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 27. Przepisu art. 3d ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych nie stosuje się w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do poszkodowanych, którym przysługuje premia gwarancyjna z tytułu dokonania czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 i 12 tej ustawy, jeżeli przedmiotem czynności był odpowiednio lokal mieszkalny, dom jednorodzinny albo budynek mieszkalny, uszkodzony lub zniszczony na skutek powodzi. Wniosek o likwidację książeczki mieszkaniowej i wypłatę premii gwarancyjnej składa się w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 28. 1. (uchylony)

2. W przypadku przedsięwzięć polegających na tworzeniu lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na realizację których w terminie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 został złożony wniosek o udzielenie finansowego wsparcia na tworzenie lokali przeznaczonych do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub

budynek mieszkalny na skutek powodzi, wysokość finansowego wsparcia, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali mieszkalnych na wynajem, mieszkań chronionych, noclegowni, schronisk dla bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 2321), podwyższa się o 10 punktów procentowych.

2a. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2, przepisu art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali mieszkalnych na wynajem, mieszkań chronionych, noclegowni, schronisk dla bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń nie stosuje się.

3. (uchylony)

Art. 29. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zwalnia się od:

- 1) opłaty skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) oraz złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii, w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi;
- 2) opłaty za wydanie dokumentu paszportowego osoby, które przedstawią wydane przez właściwy organ gminy zaświadczenie potwierdzające, że dokumenty zostały utracone w związku z powodzią;
- 3) opłaty za udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 i 730), standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e tej ustawy, oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego – w przypadku konieczności uzyskania tych danych i informacji w związku z usuwaniem przez poszkodowanych skutków powodzi.

Art. 30. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) dochody (przychody) poszkodowanego otrzymane na usuwanie skutków powodzi z tytułu:
 - a) nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń,
 - b) darowizn, do których nie ma zastosowania ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2018 r. poz. 644, 1629, 2073 i 2215);
- 2) przychody poszkodowanego otrzymane na podstawie art. 10–13 i art. 17–19; wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z tych przychodów nie uważa się za koszty uzyskania przychodów;
- 3) przychody otrzymane na podstawie art. 23.

2. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków powodzi.

3. Do środków trwałych, których dotyczą przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45 i pkt 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.⁴⁾) oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865 i 1018).

4. W przypadku gdy przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43), została spowodowana powodzią, podatnik zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

6. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271, 303, 752 i 1018.

Art. 31. W przypadku oddania poszkodowanemu do nieodpłatnego używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45a lit. c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 32. Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a i art. 67b § 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

Art. 33. 1. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do dochodu, od wysokości którego odrębne przepisy uzależniają uzyskanie świadczeń o charakterze socjalnym, ulg, dodatków i zwolnień, w tym z zakresu:

- 1) pomocy społecznej;
- 2) świadczeń rodzinnych;
- 3) dodatków mieszkaniowych;
- 4) stypendiów i pomocy materialnej dla uczniów;
- 4a) stypendiów i zapomóg otrzymywanych przez studentów na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668, z późn. zm.⁵⁾);
- 5) świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.

3. Jeżeli zalaniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30% powierzchni gospodarstwa rolnego poszkodowanego ubiegającego się o świadczenia z pomocy społecznej albo świadczenia rodzinne w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 przy ustalaniu prawa do świadczeń z pomocy

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2024 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577, 730 i 823.

społecznej albo prawa do świadczeń rodzinnych do dochodu z gospodarstwa rolnego nie wlicza się powierzchni, która uległa zalaniu na skutek powodzi.

Art. 34. 1. Gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację w wysokości równej sumie wypłaconych członkom ochotniczej straży pożarnej ekwiwalentów, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730), za uczestnictwo w działaniu ratowniczym związanym z powodzią.

2. Ochotnicza straż pożarna może otrzymać z budżetu państwa dotację na pokrycie strat wynikających z utraty lub trwałego uszkodzenia specjalistycznego sprzętu, jeżeli utrata lub uszkodzenie nastąpiły na skutek działania ratowniczego prowadzonego w trakcie powodzi.

3. Ochotnicza straż pożarna, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od zakończenia działania ratowniczego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, za pośrednictwem komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, zestawienie poniesionych strat w wymiarze rzeczowym i wartościowym. W zestawieniu uwzględnia się kwotę przysługującą z tytułu ubezpieczenia utraconego lub uszkodzonego sprzętu, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, po uzyskaniu opinii Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, występuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o przyznanie środków na dotacje dla ochotniczych straży pożarnych. Po przyznaniu środków przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, minister właściwy do spraw wewnętrznych przekazuje dotację ochotniczej straży pożarnej, o której mowa w ust. 2.

Art. 35. W przypadku udzielania gminom wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub gminom, na terenie których znajdują się miejscowości wskazane w tych przepisach, dotacji przeznaczonej na zadania własne związane z usuwaniem skutków powodzi, nie stosuje się warunku określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jeżeli straty poniesione przez gminę przekroczyły 50% planowanych dochodów własnych za rok poprzedzający rok wystąpienia powodzi.

Art. 36. 1. Składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz inne składki, do poboru których jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, należne za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, opłacone przez poszkodowanego będącego płatnikiem tych składek w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, uważa się za opłacone w terminie.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1, odsetki za zwłokę będą naliczane, poczynając od dnia następującego po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 37. (uchylony)

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. 1. W stosunku do urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisu art. 389 pkt 6 tej ustawy.

2. W zakresie wykonywania innych robót związanych z odbudową, remontem i rozbiórką urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 390 ust. 1 tej ustawy.

3. Odbudowa, remont lub rozbiórka urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi, jest możliwa bez uzyskania zgody wodnoprawnej.

4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w art. 389 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w zakresie poboru wód do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych nie wstrzymują wykonania tych decyzji.

5. Wykonanie urządzenia wodnego oraz robót, o których mowa w ust. 1 i 2, będących przedsięwzięciem:

1) mogącym znacząco oddziaływać na środowisko,

2) innym niż określone w pkt 1, mogącym znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony

– wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630), z wyłączeniem art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 1a–1c i art. 80 ust. 2 tej ustawy.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w jednym egzemplarzu wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

7. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 5 pkt 2, wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

9. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5 pkt 2, określa się warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

10. Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

11. Odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5:

- 1) wskazuje interes prawny lub obowiązek odwołującej się strony;
- 2) zawiera zarzuty przeciw decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

12. Do organizacji ekologicznych stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

13. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60 i 730).

Art. 40. 1. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanemu sprawuje wojewoda.

2. W uzasadnionych przypadkach, w celu przyspieszenia realizacji wypłaty zasiłku wojewoda może powierzyć to zadanie podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688), z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepis art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

3. Wojewoda podpisuje z podmiotem wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie umowę, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację zadań.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) cel, na jaki dotacja została przyznana i termin jego wykonania;
- 2) szczegółowy opis zadania, w tym zasady wypłaty pomocy osobom fizycznym poszkodowanym w wyniku powodzi;
- 3) wysokość udzielonej dotacji i tryb płatności;
- 4) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 5) tryb kontroli wykonywania zadania;
- 6) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji;
- 7) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wojewoda niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie zwrotu środków budżetu państwa przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na wypłaty zasiłku, określając kwotę przypadającą do zwrotu. Kwotę przypadającą do zwrotu pomniejsza się o środki już przekazane na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 4.

Rozdział 3

Pożyczki dla przedsiębiorców

Art. 41. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 1 ust. 3, mogą ubiegać się o udzielenie pożyczki na warunkach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

2. Pożyczkę przedsiębiorca przeznacza na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej; przedsiębiorca może przeznaczyć pożyczkę także na usuwanie szkód w środkach trwałych oddanych mu do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze. Pożyczka może być przeznaczona także na remont lub przystosowanie do prowadzenia działalności gospodarczej innego lokalu lub budynku, w sytuacji, gdy usuwanie szkód w dotychczasowym miejscu jej prowadzenia wiązałoby się ze zwiększonym ryzykiem powtórznego zniszczenia przez powódź w przyszłości.

3. O udzielenie pożyczki ubiegać się może przedsiębiorca, który w czasie wystąpienia powodzi:

- 1) wykonywał działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;
- 2) zatrudniał nie więcej niż 50 pracowników.

4. O udzielenie pożyczki ubiegać się może również przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej.

Art. 42. 1. Pożyczek udzielają fundusze pożyczkowe wybrane zgodnie z art. 51–54.

2. Środki finansowe na udzielanie pożyczek są przekazywane funduszowi pożyczkowemu w formie dotacji po wydaniu rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

3. Do czasu uzyskania dotacji, o której mowa w ust. 2, fundusz pożyczkowy może wypłacać pożyczki ze środków własnych. Kwota udzielonych pożyczek podlega refundacji w ramach tej dotacji.

Art. 43. 1. Pożyczka może być udzielona przedsiębiorcy jednokrotnie do wysokości szkody poniesionej w wyniku powodzi, w związku z którą wydane

zostało rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, lecz nie więcej niż 50 000 zł.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, kwota pożyczki nie może przekraczać różnicy między wysokością poniesionych szkód a wysokością odszkodowania przyznanego na dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki.

3. Za ubezpieczenie przedsiębiorstwa uważa się ubezpieczenie od następstw klęsk żywiołowych przynajmniej jednego ze składników majątkowych przedsiębiorstwa.

4. Oszacowania szkód poniesionych przez przedsiębiorcę dokonuje, według wyboru przedsiębiorcy:

- 1) komisja powołana przez fundusz pożyczkowy;
- 2) rzeczoznawca lub biegły uprawniony do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych;
- 3) rzeczoznawca majątkowy.

5. Koszt związany z oszacowaniem szkód przez rzeczoznawcę majątkowego, rzeczoznawcę lub biegłego, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, może zostać pokryty ze środków finansowych uzyskanych w ramach pożyczki.

6. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki udzielanej przedsiębiorcy. W przypadku przedsiębiorcy, który przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki może stanowić oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela.

Art. 44. 1. Wniosek o udzielenie pożyczki przedsiębiorca składa w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia szkody powstałej w wyniku powodzi.

2. Do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza:

- 1) zaświadczenie wydane przez wójta gminy, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego dla miejsca faktycznego wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, potwierdzające, że w okresie wskazanym w zaświadczeniu przedsiębiorca poniósł szkodę w wyniku powodzi;
- 2) oświadczenie przedsiębiorcy o:

- a) spełnianiu warunku, o którym mowa w art. 41 ust. 3 pkt 2,
- b) faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej w czasie wystąpienia powodzi albo jej zawieszeniu,
- c) zawarciu przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych oraz o kwocie przyznanego odszkodowania albo niezawarciu takiej umowy.

2a. W przypadku gdy podstawą określenia kwoty pożyczki jest oszacowanie, o którym mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2 lub 3, lub oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela, o którym mowa w art. 43 ust. 6, do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza to oszacowanie wraz z dokumentacją, na podstawie której zostało ono dokonane.

3. W przypadku zawarcia przez przedsiębiorcę przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, przedsiębiorca dołącza jej kopię do wniosku o udzielenie pożyczki.

4. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie podlega opłacie skarbowej.

5. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi załącznik do ustawy.

Art. 45. 1. Fundusz pożyczkowy jest obowiązany do zawarcia umowy pożyczki z przedsiębiorcą spełniającym warunki, o których mowa w art. 41 ust. 3 i 4, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o udzielenie pożyczki przez przedsiębiorcę.

2. W przypadku braków formalnych we wniosku złożonym przez przedsiębiorcę, fundusz pożyczkowy, w terminie 3 dni od dnia jego złożenia, informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia tego wniosku.

3. Wnioski o udzielenie pożyczki fundusz pożyczkowy rozpatruje w kolejności ich złożenia. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku za datę jego złożenia przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego kompletnego wniosku.

4. Wypłata pożyczki następuje niezwłocznie po zawarciu umowy pożyczki.

5. (uchylony)

Art. 46. 1. Przedsiębiorca przed upływem 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy z funduszem pożyczkowym jest obowiązany do wykorzystania i przedstawienia rozliczenia otrzymanej pożyczki. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony przez fundusz pożyczkowy o kolejne 3 miesiące.

2. Za wykorzystanie pożyczki uznaje się również wydatki na cele określone w art. 41 ust. 2 poniesione przez przedsiębiorcę przed udzieleniem pożyczki.

2a. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek przedsiębiorcy oraz za zgodą funduszu pożyczkowego, dopuszczalne jest dokonywanie zmian pomiędzy wydatkami finansowanymi ze środków otrzymanej pożyczki.

3. Podstawę rozliczenia otrzymanej pożyczki stanowią rachunki lub faktury wystawione na przedsiębiorcę.

Art. 47. 1. Pożyczka wykorzystana i rozliczona zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, podlega umorzeniu z dniem złożenia do funduszu pożyczkowego rozliczenia, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

2. Decyzję w sprawie umorzenia pożyczki wydaje fundusz pożyczkowy po dokonaniu kontroli poniesionych przez przedsiębiorcę wydatków. Do decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Fundusz pożyczkowy wydający decyzję w sprawie umorzenia pożyczki jest organem pierwszej instancji.

3. Jeżeli przedsiębiorca, który przed wystąpieniem powodzi nie zawarł umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, wykorzystał i rozliczył otrzymaną pożyczkę zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, umorzeniu podlega 75% udzielonej pożyczki. Pozostałe do spłaty 25% kwoty pożyczki nie podlega oprocentowaniu.

4. Odmowa umorzenia pożyczki odpowiednio w całości lub w części następuje:

- 1) w przypadku niewykorzystania lub nierozliczenia pożyczki w całości lub w części w sposób oraz w terminach określonych w art. 41 ust. 2 i art. 46;
- 1a) w przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części i niedołączenia do jej rozliczenia potwierdzenia, o którym mowa w art. 47a ust. 2;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 2–4.

4a. W decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części określa się kwotę, do której zapłaty jest obowiązany przedsiębiorca. Kwota ta jest równa sumie nieumorzonej kwoty pożyczki oraz należnych w dniu wydania decyzji odsetek ustawowych, jeżeli są naliczane. Decyzja o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Od decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części przysługuje przedsiębiorcy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

6. Jeżeli przedsiębiorca wniósł odwołanie, o którym mowa w ust. 5, za okres od dnia jego wniesienia do dnia uprawomocnienia się wydanego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięcia nie nalicza się odsetek.

Art. 47a. 1. W przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części niewykorzystana kwota pożyczki podlega zwrotowi.

2. Do rozliczenia pożyczki, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przedsiębiorca dołącza potwierdzenie dokonania wpłaty niewykorzystanej kwoty pożyczki na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego. W przypadku niedołączenia tego potwierdzenia przepis art. 45 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Od niewykorzystanej kwoty pożyczki niezwróconej zgodnie z ust. 2 fundusz pożyczkowy nalicza odsetki ustawowe za opóźnienie. Odsetki są liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

Art. 48. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3:

- 1) spłaty pożyczki dokonuje się zgodnie z harmonogramem ustalonym przez fundusz pożyczkowy i przedsiębiorcę;
- 2) okres spłaty pożyczki przez przedsiębiorcę nie może przekroczyć 3 lat od dnia zawarcia umowy pożyczki;
- 3) okres karencji spłaty pożyczki wynosi 9 miesięcy i jest liczony od dnia zawarcia umowy pożyczki.

2. W uzasadnionych przypadkach fundusz pożyczkowy może, na wniosek przedsiębiorcy, dokonać zmian harmonogramu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 49. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany, na wniosek funduszu pożyczkowego, udostępnić dokumentację związaną z wykorzystaniem udzielonej pożyczki oraz umożliwić funduszowi

dokonanie czynności niezbędnych do ustalenia prawidłowości wykorzystania pożyczki.

2. W przypadku:

- 1) odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 – przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki,
- 2) nierozliczenia pożyczki w całości lub w części w terminie określonym w art. 46 ust. 1 – przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu nierozliczonej kwoty pożyczki

– wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

5. Decyzja o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części, o której mowa w art. 47 ust. 4a, stanowi podstawę do zwrotu lub spłaty przez przedsiębiorcę pożyczki lub jej części. Zwrotu pożyczki lub jej części przedsiębiorca dokonuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu tej decyzji.

Art. 49a. 1. Należności funduszu pożyczkowego z tytułu niespłaconych lub niezwróconych pożyczek lub ich części mogą zostać umorzone w całości lub w części, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca będący osobą fizyczną zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku albo majątek pozostawiony nie podlega egzekucji na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁶⁾) lub ustawy z dnia

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.⁷⁾), albo pozostawił jedynie przedmioty codziennego użytku domowego;

- 2) przedsiębiorca będący osobą prawną został wykreślony z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) przedsiębiorca będący jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną uległ likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. Decyzję w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, wydaje fundusz pożyczkowy. W przypadku gdy należność funduszu pożyczkowego przekracza 5000 zł, decyzja w sprawie jej umorzenia wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Do decyzji w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Od decyzji wydanej przez fundusz pożyczkowy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Umorzenie należności funduszu pożyczkowego na podstawie ust. 1 pkt 5 stanowi pomoc dla przedsiębiorcy i jest dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

Art. 49b. Przed wydaniem decyzji o umorzeniu należności funduszu pożyczkowego na podstawie art. 49a ust. 1 pkt 5 fundusz pożyczkowy jest obowiązany wystąpić do przedsiębiorcy o przedłożenie dokumentacji, o której mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55, 60 i 1043.

o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1063).

Art. 50. Spłata, o której mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3, oraz zwrot, o którym mowa w art. 47a ust. 1 i art. 49 ust. 2 i 4, są dokonywane na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego.

Art. 50a. 1. Do należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. Do dochodzenia należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 51. 1. Wyboru funduszu pożyczkowego minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje w drodze konkursu.

2. Informacja o konkursie jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki podaje obszar, na którym mają być udzielane pożyczki w przypadku wystąpienia powodzi, przewidywany okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek, termin składania ofert nie krótszy niż 15 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji oraz zasady oceny ofert składanych przez fundusze pożyczkowe.

Art. 52. 1. Przez fundusz pożyczkowy rozumie się osobę prawną, która:

- 1) nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznaczza zysk na cele statutowe;
- 2) uchwałą właściwego organu utworzyła fundusz pożyczkowy przeznaczony wyłącznie na udzielanie pożyczek przedsiębiorcom.

2. O udzielanie pożyczek przedsiębiorcom dotkniętym skutkami powodzi może ubiegać się fundusz pożyczkowy, który:

- 1) nie poniósł straty w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu;
- 2) nie zalegał ze zobowiązaniami publicznoprawnymi na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc ogłoszenia konkursu.

Art. 53. 1. Wybór funduszu pożyczkowego jest dokonywany na podstawie następujących kryteriów:

- 1) doświadczenia w udzielaniu pożyczek;
- 2) organizacji udzielania pożyczek;
- 3) zasobów kadrowych przewidzianych do udzielania pożyczek;
- 4) miejsca prowadzenia działalności statutowej przez fundusz pożyczkowy.

2. Do oferty fundusz pożyczkowy dołącza:

- 1) kopię sprawozdania finansowego za ostatni zamknięty rok bilansowy;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego równoważnego rejestru;
- 3) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki, ogłasza wynik konkursu. Ogłoszenie zawiera listę funduszy pożyczkowych, które złożyły ofertę, wraz z danymi teleadresowymi. Odwołanie od wyniku konkursu nie przysługuje.

Art. 54. 1. Z funduszem pożyczkowym, który wygrał konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiera umowę określającą:

- 1) zasady i termin przekazywania i rozliczania dotacji;
- 2) okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek;
- 3) sposób i tryb informowania o wykorzystaniu przez fundusz pożyczkowy środków dotacji;
- 4) zasady składania przez fundusz pożyczkowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań o wykorzystaniu dotacji i stanie realizacji umów z przedsiębiorcami.

2. W przypadku niepodpisania z wybranym na podstawie przeprowadzonego konkursu funduszem pożyczkowym umowy, o której mowa w ust. 1, jest ona podpisywana z kolejnym funduszem pożyczkowym spełniającym kryteria, o których mowa w art. 53, bez konieczności powtórnego ogłaszania konkursu.

Art. 55. 1. Dotacja jest gromadzona na wyodrębnionym rachunku funduszu pożyczkowego i podlega rozliczeniu po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 54 ust. 1.

2. Kwota dotacji niewypłacona przedsiębiorcom oraz odsetki powstające na rachunku, o którym mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

3. Część dotacji przekazanej funduszowi pożyczkowemu może być przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych tego funduszu ponoszonych w związku z udzielaniem pożyczek realizowanym na podstawie umowy, o której mowa w art. 54 ust. 1.

4. Kosztami operacyjnymi są:

- 1) wynagrodzenia ogółem pracowników funduszu pożyczkowego;
- 2) zakup materiałów i artykułów biurowych;
- 3) zakup usług zewnętrznych związanych z obsługą udzielanych pożyczek oraz informowaniem o możliwości ubiegania się o pożyczkę;
- 4) diety i inne należności za czas podróży służbowej pracownika funduszu pożyczkowego związanej z obsługą udzielanych pożyczek – do wysokości określonej w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 5) koszty działalności komisji, o której mowa w art. 43 ust. 4 pkt 1;
- 6) koszty działań windykacyjnych ponoszone przez fundusz pożyczkowy w związku z niedokonywaniem przez przedsiębiorców spłaty lub zwrotu udzielonych im pożyczek.

5. Środki dotacji przeznaczone na pokrycie kosztów operacyjnych funduszu pożyczkowego nie mogą przekraczać wysokości 5% kwoty wypłaconych przez ten fundusz pożyczek.

Art. 56. Środki otrzymane przez fundusze pożyczkowe ze spłaty i zwrotu pożyczek oraz odsetki spłacane przez przedsiębiorców podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 57. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) kwoty pożyczek umorzonych zgodnie z art. 47 ust. 1–3;

2) dotacje, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymane przez fundusze pożyczkowe.

2. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dotacji, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymanych przez fundusze pożyczkowe.

3. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58. (pominięty)

Art. 59. (pominięty)

Art. 60. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wnioski, o których mowa w art. 23 ust. 1, składa się kierownikowi właściwego Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 61. Pierwszy konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾.

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 listopada 2011 r.

Załącznik do ustawy z
dnia 16 września 2011 r.

WZÓR

.....
(pieczęć organu)

Zaświadczenie

Na podstawie art. 44 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r.
o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U.
z 2019 r. poz. 1317) potwierdzam, że przedsiębiorca

.....
.....

(nazwa/imię i nazwisko oraz adres przedsiębiorcy)

.....

(numer NIP)

w okresie

poniósł szkodę w wyniku powodzi, która wystąpiła na terenie

.....

(nazwa miejscowości/gminy)

.....

(podpis organu)